

DESIRE®

Anna DePalo

Rande s nepřitelem

 HARLEQUIN®
TM

ANNA DEPALO

RANDE S NEPŘÍTELEM

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

na červenec jsem si pro Vás připravil tři svižné příběhy, jejichž hrdinkami jsou inteligentní mladé ženy, které se nebojí vzít život do vlastních rukou. Tak hned v prvním titulu Rande s nepřítelem se módní návrhářka, rebelka Mia, nejen vydává odlišnou cestou než její dominantní rodina, ale dokonce si dovolí vztah s mužem ze znepráteného klanu. V romanci Tím to nekončí se loajální asistentka Tessa odhodlá zbavit své zamilovanosti do šéfa a dá výpověď. Ještě než definitivně odejde, si ale chce splnit sen, a tak se rozhodne šéfa svést. V povídce Pokoj pro dva se spisovatelka Nina seznámí s hollywoodskou hvězdou a ukáže se, že si mohou být blízcí nejen jako milenci, ale i jako spolupracovníci nad scénářem.

Ať již sáhnete po kterémkoli z titulů, jsem si jistý, že se dobře pobavíte.

S láskou

Váš Harlequin

Anna DePalo

RANDE S NEPŘÍTELEM

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
So Right... with Mr. Wrong

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Anna DePalo
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-8284-0 (EPUB)
ISBN 978-83-276-8285-7 (MOBI)
ISBN 978-83-276-8286-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Jakmile konečně zpozorovala muže, jehož hledala, Mia věděla, že nemá na výběr. Zbývaly jí poslední dva týdny, aby si našla doprovod na nejdůležitější galavečer návrhářské sezóny. Původně sice počítala s někým úplně jiným, ale ten jí dal nevybíravě košem a rovnou se oženil s jinou ženou.

Vystoupila z výklenku, v němž se ukrývala. Před sebou měla prostorné místnosti horního patra typického brooklynského domu. Byly sporadicky osvětlené a zely prázdnotou. Většina návštěvníků večírku se bavila dole v přízemí a v halloweenských maskách slavila narozeniny paní domu. Byl chladný jarní večer, ale tady nahoře panovalo příjemné teplo.

Muž se obrátil a zastrčil si do kapsy mobilní telefon, z něhož právě dotelefonoval.

Přestože mu obličej z poloviny zakrývala maska, výška i postava odpovídaly.

Sam. Když spolu mluvili, naznačil jí velmi všeobecně, co bude mít večer na sobě.

„Hledej někoho v hodně jednoduchém oblečení, na flitry si opravdu nepotrpím,“ ušklíbl se pobaveně.

Zpozorovala ho v davu dole a vyrazila se za ním, ale než k němu dorazila, otočil se a vydal se po schodech nahoru. Tam si vytáhl z kapsy telefon a vymačkal číslo. Slyšela jeho hluboký hlas a rychle se ukryla ve výklenku za sloupem, aby si nemyslel, že ho sleduje. Konečně hovor ukončil a ona mu vyšla v ústrety.

Mimoděk si upravila ramínko šatů, které mělo neustálou tendenci sklouzávat dolů. Na rozdíl od něj si se svým kostýmem dala opravdu záležet. Její červeno-černé šaty byly samý volán a krátká sukně odhalovala dokonale tvarované štíhlé nohy. Holá záda umocňovala neuvěřitelně sexy dojem, kterým působila.

Na několika večírcích, na kterých na sebe narazili, spolu nezávazně flirtovali, a když se naposledy loučili, dokonce ji lehce políbil na rty. To jí bohatě stačilo k tomu, aby se na něj nyní obrátila. Potřebovala rychle nějakého milence, nebo alespoň někoho dostatečně věrohodného, kdo by se za něj mohl vydávat.

Ruby Ball nebyl pouze galavečer a událost roku. Od všech účastníků se automaticky předpokládalo, že na něj dorazí se svými partnery. Pokud tedy nějakého měli. Na posledním setkání návrhářů se objevila po boku svého tehdejšího přítele Carla, který se však mezitím šťastně oženil, a to nikoli s ní.

A jí tím vznikl obtížně řešitelný problém, s nímž se ale možná již brzy dokáže úspěšně vypořádat. Jen v sobě musí najít odvalu. Sam tenkrát učinil první krok, ona teď udělá druhý. Vlastně o nic nejde. Jen trochu urychlí běh událostí.

Jakmile ji spatřil, zvedl překvapeně hlavu. Lampa na stěně na něj vrhala slabé mihotavé světlo.

V návalu adrenalinu k němu přistoupila a navázala přesně tam, kde on minule skončil. Na okamžik strnul, ale hned vzápětí ucítila kolem pasu jeho ruce, kterými si ji přitáhl blíž k sobě, zatímco se jeho rty hbitě zapojily do hry, k níž ho svým polibkem vyzvala. Vklouzl jí do úst jazykem a ona mu vyšla dychtivě v ústrety.

Zvedla ruce, objala ho kolem krku a plně se poddala kouzlu okamžiku. Muž, v jehož objetí se zcela dobrovolně ocitla, líbat opravdu uměl, zdálo se dokonce, že do svého polibku vkládá úplně všechno.

Zmocnil se jejích rtů stylem, který ji zbavil dechu a vybízěl ji k dalším a dalším hrátkám.

Vzrušeně zasténala a dovolila mu, aby svůj polibek ještě prohloubil.

Voněl i chutnal naprosto dokonale a ona cítila jeho pevné a štíhlé tělo, které se k ní tisklo a nenechávalo mezi nimi ani milimetr prostoru. Vlastně ji napadlo, jestli pro sebe nejsou jejich těla přímo předurčena.

Srdce jí tlouklo v rytmu hudby, jež se k nim nesla ze spodního patra.

Panebože. Tohle už přeháníš, uvědomila si provinile. Když ji Sam minule políbil, ve skutečnosti se jen lehce otřel o její rty, nenapadlo ji, jak vášnivě ji dokáže během několika chviliek rozpálit. Možná ten její plán není až tak špatný...

Když se od sebe konečně odtáhli, vydechla s neskrývaným úžasem. „Páni... Ahoj, Same,“ pozdravila ho vzápětí.

„Kdo je Sam?“

To snad ne, ztuhla.

Ten hlas, to rozhodně *nebyl* Sam.

Vytřeštila na muže v masce oči.

Muž si zvedl masku a Mia v duchu tiše zaklela.

Damian Musil!

Odtáhla se od něj, jako by se mohla popálit.

Proč? Proč to musel být zrovna on?

Roky se tomuto úhlavnímu nepříteli jejich rodiny vyhýbala, a teď se mu sama vrhne do náruče. Zasténala v duchu tichým zoufalstvím.

Na rozdíl od ní se nezdálo, že by mu jejich nečekaný společný zážitek působil jakékoli problémy. Vlastně se ani netvářil překvapeně.

„To děláš často?“ zajímal se pobaveně. „Že pod rouškou tmy líbáš úplně neznámé muže v maskách?“

„Neplácej nesmysly,“ usadila ho rázně. „Prostě jsem si tě s někým spletla a ty to moc dobře víš.“

„Kdo je Sam?“ zajímal se Damian a dál se tvářil jako někdo, kdo se báječně baví.

„Do toho ti nic není.“

„S tím si dovolím rezolutně nesouhlasit vzhledem k tomu, že jsi mi ještě před minutou strkala jazyk do pusy.“

Zhluboka se nadechla, což vedlo k tomu, že se jí vzedmula ňadra, čímž ještě více upoutala jeho pozornost. *Tohle je opravdu k vzteku.*

„Hlavně, že sis to užil,“ pronesla sarkasticky. „Zřejmě máš ve zvyku zahánět mé potenciální nápadníky.“

„Trochu zvláštní pohled na věc, ale připouštím, že má něco do sebe.“

Teď už toho začínala mít dost. Na Carlově malé a narychlo zorganizované svatbě bylo jen pár hostí, ale Damian byl jedním z nich. Kdysi býval Carlovým šéfem a byl to právě on, kdo Carla utvrdil v rozhodnutí se s ní rozejít a vyměnit ji za učitelku v mateřské škole, s níž se seznámil v letadle, kde ho okouzila natolik, že jejich setkání považoval za předurčené osudem.

Pravda ovšem byla, že jejich vztah s Carlem nebyl až tak zuřivě vážný. Potkali se na večírku a chodili spolu necelé čtyři měsíce. Nic si neplánovali, ale rychlost, s níž se během jejich vztahu sblížil s jinou ženou, kterou si vzápětí vzal, se jí přesto dotýkala a zraňovala ji. Obzvláště nyní, když se od svých známých dozvěděla, že Damian Carla k rozchodu s ní celou dobu nabádal.

Ze všeho nejraději by mu zabodla podpatky do nohy, a ještě se na něm otočila. Za to, co udělal, protože to on ji vlastně dostal do její současné situace. Ještě nikdy si nepřipadala tak trapně jako právě nyní a za všechno může samozřejmě on. Dívala se na něj a nechápala, jak jí mohl kdysi dávno, když spolu ještě chodili na střední, připadat atraktivní.

Byl o sedm osm centimetrů vyšší než ona a měl postavu boxera lehké váhy. S ostře řezanou bradou, tmavými vlasy, ohnivým pohledem hnědých očí, pod nimiž se skrývala až oslnivá inteligence, však bylo docela pochopitelné, že ho mnohé ženy považovaly za až dráždivě neodolatelného.

Věděla také, že dokáže být velice vypočítavý a bezohledný. Přesně jako celá jejich rodina, před níž ji rodiče tolikrát varovali...

Zvedla bojovně bradu. „Ten tvůj pohled je ovšem také zajímavý. Mám tvou aktivní účast na mém rozchodu s Carlem považovat za první výstřel další války mezi Musilovými a Serenghettiovými?“

Ani teď ho jeho pobavený úsměv neopustil. „Nic lepšího tě nenapadá?“

Musilovi byli jejich hlavní obchodní konkurent a od jisté doby i úhlavní nepřátelé. Vše začalo před mnoha lety, kdy její otec Serg Serenghetti obvinil Musilovy z nekalých obchodních praktik, jimiž se snažili vyřadit z boje svou konkurenci v západním Massachusetts, jmenovitě jejich rodinnou firmu Serenghetti Construction. Zlá krev už mezi rodinami zůstala a přenesla se i na nejmladší členy rodu.

Protože Welsdale nebylo zrovna velkoměsto, doneslo se jí také, že Damian se původně jmenoval Děmjan, což v ukrajinštině znamenalo krotitel. Už tenkrát se rozhodla, na ni si bude muset nechat zajít chuť. Ji rozhodně nezkrátí.

Po maturitě se přestěhovala do New Yorku a začala studovat módní návrhářství. Pak si založila a úspěšně rozvíjela vlastní značku, zatímco Damian stavěl luxusní byty pro miliardáře, pak přidal i vývoj moderních technologií a jeho firma si vydobyla pověst hráče, s nímž musí každý počítat. Tu a tam se sama sebe ptala, jestli za svůj úspěch, který z něj

udělal miliardáře, vděčí stejně pochybným a zákeřným způsobům, jimiž byli známí jeho rodiče.

Musil. Kdysi dávno, na střední, musel každému vysvětlovat, jak se jeho jméno vlastně vyslovuje. To už dneska opravdu nebylo nutné. Teď už ho všichni znali.

Mia se narovнала. Byl čas tohle setkání ukončit.

„Musím jít. Mám schůzku se –“

„Svým doprovodem na Ruby Ball, že?“

Vytřeštila na něj oči. *Jak to může vědět?* A pak že už ji nemůže nic překvapit...

Damian pokrčil rameny. „Jen jsem slyšel Nađu s Terezou, jak si o tom povídají.“

Mia v duchu zanáđavala.

„Aspoň člověk hned pochopí, k čemu jsou přátelé.“ Ještě stále cítil na rtech její vůni, dlaně si dobře pamatovaly měkkost jejího pasu.

„O tomhle se s tebou nehodlám bavit.“ Prudce se od něj odvrátila. „A vlastně, tahle konverzace právě skončila.“

„Která?“ ujišťoval se. „Ta o tom, že jsi mě sama políbila, navíc pěkně divoce, nebo o tom, že sháníš někoho, kdo tě doprovodí na galavečer, když teď Carl... řekněme... nemůže?“

Podívala se něj pohledem člověka, který právě ve své ranní kávě objevil vypasenou masařku.

„A to prý jsou Musilové vypočítaví.“

Přimhouřila oči a zavrtěla hlavou. „To si piš, že jsou.“

„Zapomněla jsi dodat, že jsme i nechutně hanební a podlí.“

„Taky mě to napadlo, ale naštěstí ses přihlásil sám,“ odpověděla s úsměvem.

Také on se zasmál.

„A ten kostým ti sedne,“ pronesla sarkasticky. „Maskovaný lapka.“

„Tak to mi skoro lichotíš,“ zaradoval se. „To není jen tak nějaký lapka, ale Robin Hood,“ informoval ji. „A ten, jak jistě víš, se mohl rozdat. Takže ti i já nabízím pomocnou ruku, když už mi kladeš za vinu, že jsem tě do téhle situace dostal já a moje ďábelská, zlomyslná povaha. Ještě se musím podívat do kalendáře, ale myslím, že příští sobotu večer mám čas.“

Mia našpulila rty. „I kdybys byl –“

„Poslední chlap na zemi, já vím.“

Rozhodila bezradně rukama. „Tobě asi nestačí napovědět?“

„Naopak, ten úplně první signál, který jsi vyslala, ten stál určitě za to. Ještě teď se mi z něj točí hlava.“ Což byla vlastně pravda. Její polibek byl neuvěřitelně vášnivý a sladký. Mia do něj vložila úplně všechno, i když vlastně nevěděla, o koho jde. Z toho, co o ní za ty dlouhé roky, co se znali, od jejich společných přátel dozvěděl, Mia dělala vše naplno, z celého srdce a z celé duše.

Dnešní setkání zcela nečekaně vyslyšelo všechny jeho prosby. Znali se spolu už tak dlouho a po celou tu dobu kladl sám sobě otázku, jaké to je tuto úchvatnou ženu políbit. A příležitost, která se mu naskytla, nemohl jednoduše nechat být. Nedala mu ani čas, aby se pokusil přijít na to, proč se na něj tak nečekaně vrhla. Teprve nyní si znovu uvědomil, že mu říkala Same a pocítil bodavý osten žárlivosti. Netušil, o koho se jedná, ale už nyní věděl, že mu závidí a že ho z celého srdce nesnáší.

Protože právě teď pro něj byla Mia ztělesněním těch nejmělejších fantazií. V kostýmu tanečnice z Las Vegas, který tak nádherně zdůrazňoval její skvostné nohy, s dlouhými, hustými hnědými vlasy, které jí v bohatých kaskádách padaly na ramena, rafinovanými očními stíny podkreslujícími její hluboké, zelené oči.

Cítil, jak se v něm probouzí touha. Jeho tělo se napjalo v očekávání slasti, jež by mu tato žena mohla poskytnout. Zezdola k nim doléhal hluk a šum oslavy, ale tady nahoře byli sami, jen oni dva a... Nejraději by ji přitlačil zády ke sloupu, zpoza něhož se před chvílí vynořila, a vzal si ji hned tady a teď. Stačilo zavřít oči a viděl, jak ho přitom svírá stehny a sténá rozkoší...

Velice rozumně si své představy nechal sám pro sebe, ale možná by nebylo od věci, kdyby se pokusil zjistit, nakolik by se na jejich naplnění dalo zapracovat.

„To s tím tvým snoubencem, s tím já nemám nic společného,“ překvapil ji.

„Cože?“ vydechla nevěřicně, až se jí přitom dráždivě vzdmula ňadra v jejím odvážném výstřihu. „Ty jsi ho snad v jeho rozhodnutí rozejít se se mnou a dát se dohromady s někým jiným nepodporoval? To podle tebe znamená *nic*?“

„Dělal jsem jenom to, co Carl sám chtěl. To bylo jeho rozhodnutí. Já ho do ničeho nenutil.“

„Ale stál jsi při něm. To je, jako bys držel sirku u sudu se střelným prachem.“

Damian si promnul bradu. „Vskutku obdivuhodná analogie.“

Zvedla dotčeně obočí. „Ale přesná. Vždyť jsi mu půjčil i svoje soukromé letadlo, aby mohli odletět na svatební cestu.“

Již předtím ho zajímalo, co všechno se Mie o jeho roli v této záležitosti doneslo, a nyní měl konečně jasno. „Myslím, že můj vliv na Carla hodně přeceňuješ.“

„Tak půjčení letadla už o něčem svědčí, nepřipadne ti?“ ohradila se.

„Carl je šťastný.“

„Díky tobě.“

„Možná,“ připustil.

„A my už se asi nikdy nedozvíme, jestli by se stejnou cestou vydal i kdybys mu na ní tak aktivně pomáhal, že?“

„Jen jsem mu řekl, ať jde za hlasem svého srdce.“

„Ano. A to podle všeho znamenalo, že se se mnou má rozejít. Líbila se ti představa, že to tvoje poradenství zasáhne i někoho z rodiny Serenghettiů, kterou vy Musilové tak nenávidíte.“

„Mícháš dvě zcela rozdílné věci. Já s JM Construction nemám už dávno nic společného. To je záležitost mého táty a bratra. Cokoli mezi sebou vaše firmy mají, já jsme ze hry.“

Pobouřeně si odfrkla, jako by jí bral její oblíbenou hračku. Pravda ovšem byla, že jejich stará rodinná firma pro něj dnes byla jen střípkem v rozsáhlém portfoliu jeho operací, ale tím se nesmí nechat mýlit. Krev je krev. „Jistě, ty jsi teď nad takové drobnosti povznesený. Proč by ti mělo záležet na tom, co jsi provedl nebo neprovedl nějaké Serenghettiové?“

„To ty neustále trváš na tom, že tady jde o nějakou směšnou rodinnou zášť.“

„A nejde snad?“

Kdyby se ho zeptala přímo, odpověděl by, že se podle něj k sobě s Carlem vůbec nehodili. Mia byla jako nabitá energií. Musela za všech okolností vést. Carl byl spolehlivý hráč spokojený se svým partem druhých houslí. Pro každou firmu byl nesmírně prospěšný, ale nikdy neměl ambice stanout v jejím čele.

Pokud šlo o jeho vztah s Miou, cítil v něm silný existencionální tlak, Mia pro něj byla příliš velké sousto. Jeho nová známost mu nabízela mnohem klidnější vody, a když se ho jeho přítel Carl jednou u piva zeptal, co si o tom myslí, upřímně mu na jeho otázku odpověděl.

„Jsi našťvaná, protože tě Carl nechal těsně před tvou velkou událostí,“ konstatoval věcně a klidně.

„Ne. Jsem našťvaná, že ses do toho pletl a celý ten rozchod jsi vlastně zavinil. A ano, těsně před mou velkou událostí.“

„Což jsem se právě před chvílí pokusil napravit, pokud si vzpomínáš. Nabídl jsem ti, že tě na ten gala-večer doprovodím.“

Sevřela ruce v pěst a zase je uvolnila. „Takže se z tebe najednou stal pan hodný? To teda zírám.“

Ukázal na svůj převlek. „To asi ten kostým. Nechci vypadnout z role.“

Mia se nadechla a snažila se potlačit pobavený úsměv.

„Když ty jsi Robin Hood, co jsem potom já? Lady Mariana?“ zajímala se.

Přešel její oblek s hlubokým výstřihem a krátkou sukní kritickým pohledem. „Na tu teď tak úplně nevypadáš.“

„Jak to myslíš?“

„Na ni jsi až příliš vášnivá.“

Zamračila se, po tváři jí přeběhl podrážděný stín, jako by se jí nelíbila připomínka, jíž se jí snažil dát najevo, že na jejich polibek nehodlá jen tak zapomenout, ale rychle se vzpamatovala. „Souhlasím. Ten tvůj nápad by nikdy nefungoval. Na galavečer mám připravený kostým, k němuž se týpek ze Sherwoodského lesa opravdu nehodí.“

„Budu hádat. Budeš tam jako *femme fatale* a tvůj doprovod –“

„Nebudeš ty.“

A pak se doprovázena jeho pobaveným pohledem otočila a odkráčela do bezpečnějších vod.

Ať se jí to ale líbilo, nebo nelíbilo, na jejich polibek nedokázala ani ona zapomenout...